

[Ulrich.]

som den Gang tilbød sig, og denne Chance kommer aldrig igen for det ærede Medlem; thi det er jo en Kendsgerning, at naar et Menneske først een Gang har haft en Chance og ikke har benyttet den, kommer den aldrig mere.

Den højtærede Minister sagde — det var den eneste Henvendelse til mig —, at den Kommission, som vi fra vor Side havde ønsket, kunde Ministeren ikke gaa med til. Naar man nu ved, at Regeringen ellers paa alle Omraader ønsker at begrave de Ting, der paa en vis Maade kan genere den, i Kommissioner og Udvalg, er det ganske mærkverdigt, at den høje Regering ikke ogsaa paa dette Omraade kunde gaa med til nedsette en saadan Kommission. Thi er der noget Spørgsmaal, som trænger til en Afklaring, er der noget Spørgsmaal, som trænger til at blive oplyst og oplyst til Bunds, er der noget Spørgsmaal, hvor man trænger til at faa Papirerne lagt paa Bordet og Regnskaberne over den Virksomhed, der nu gennem en Række af Aar er udøvet paa dette Omraade, lagt klart frem, er det jo netop her.

Den højtærede Minister giver jo som Begrundelse for ikke at ville nedsette en saadan Kommission, som vi fra vor Side baade i Fjor og i Aar har ytret Ønske om at faa nedsat, at de foreliggende Forslag danner et udmærket Grundlag for en Forhandling om hele denne Sag. Jeg maa være ganske uenig med den højtærede Minister i dette. Disse Lovforslag danner ikke noget som helst Grundlag for en Forhandling om denne vigtige Sag, deri har det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fuldstændig Ret. Dette Grundlag er af den Art, at det udelukker enhver Forhandling, medmindre man tager Ekspropriationsbestemmelsen og den ensidige Udstykning i Henhold til Oktober-Lovene ud af Lovforslaget. Derfor vil jeg med Interesse afvente det Svar, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal lige nu afæskede den højtærede Landbrugsminister.

For det første vil jeg tillade mig at spørge Ministeren, om han virkelig tror, at der i den korte Tid, som det er et Rigsdagsudvalg forundt at arbejde i, skulde være overhovedet nogen som helst Mulighed for at komme til Bunds i hele dette Forhold, thi jeg tror det ikke. For at komme til Bunds i dette skal de Mennesker, som skal beskæftige sig med denne Sag, have Tid, og fremfor alt have Tid saaledes, at de ikke behøver at beskæftige sig med væsentligt andet i den Tid, det tager at behandle disse Spørgsmaal. Og naar nu man ved, hvorledes

Livet her i Rigsdagen former sig, hvor man lever en forjaget Tilværelse, fra tidlig Morgen til silde Aften og skal flakke fra Møde til Møde og have sine Tanker henvendt paa mange forskellige Forslag, saa vil sikkert ogsaa den højtærede Minister give mig Ret i, at der er aldeles ikke Tid til at kunne underkaste saa indgribende Forslag, som disse Jordlovsforslag er, den fornødne Genomarbejdning, det vil være ganske udelukket.

Jeg har nu i og for sig ogsaa en Følelse af, at det heller slet ikke er Regeringens Ønske. Nej, det er paa dette Omraade, som det har været paa flere af de andre Omraader, hvor Regeringen har forelagt Lovforslag: det er Reklame. Regeringen forelægger nogle Lovforslag i Henhold til de forskellige Løfter, som den eller dens enkelte Medlemmer eller dens Partifæller ude omkring i Landet til Vælgermøder har fremsat, og siger: Her kan I se, vi møder op, vi dækker Bord, vi kommer med de Krav, vi har staaet og sagt vi vilde komme med; de andre vil ikke gaa med til dem, men I kan jo se, vi holdt vore Løfter!

Jeg tror, dette er et Paradennummer som saa mange andre Regeringsforslag; men naar det nu kommer til Udvalget, vil det jo vise sig, om der virkelig er et Ønske om en Realitetsbehandling. Skulde der være det, er vi fra vor Side selvsagt klar til at gaa ind i denne i Aar, som vi har gjort det mangfoldige andre Gange. Men skal det kun være et Paradennummer, kan Regeringen lige saa godt sige det med det samme, saa kan den faa Lov til at føre dette Paradennummer igennem her i Tinget ved 3 Behandlinger og saa lade det blive begravet i Landstinget, hvor jo alle disse Paradennumre efterhaanden ganske naturligt og selvfølgelig vil blive begravet.

Hvad er det, Socialdemokratiet i Virkeligheden tilstræber gennem disse Love? Det er en Socialisering af hele Samfundet. De tilstræber, at al Jord skal komme i Statens Eje. Først vil de have Lov til at ekspropriere al den Jord, der findes ude paa Landet, og naar de er færdige med den, begynder de inde i Byerne, og saa naar de jo nok en Gang, dersom ikke der kommer en Mand med en Slæde i Vejen, at faa deres Ønske opfyldt, at faa al Ejendom paa Statens Hænder.

Og saa begynder denne Guldaldertid, som Socialdemokraterne bilder sig ind skulde komme, den Dag samtlige Mennesker i dette Land er Brugere eller Fæstere under Staten. Saa kommer denne Guldalder, hvor alt privat Initiativ og Energi forsvinder og et-